

- 14) V. Dywizja Syberyjska od 23 czerwca 1918 r.,
- 15) Armja Polska we Francji od 4 czerwca 1917 r.,
- 16) P. O. W. od 1 sierpnia 1914 r.

Organizacje wojskowe, w których służbę odbyła przed dniem 1 sierpnia 1914 r. zalicza się, jak służbę w Wojsku Polskiem, są następujące:

- 1) Związek Walki Czynnej od 1 czerwca 1908 r.,
- 2) Związek Strzelecki od 1 grudnia 1910 r.,
- 3) Strzelec od 1 grudnia 1910 r.,
- 4) Armja Polska od 1 października 1910 r.,
- 5) Polskie Drużyny Strzeleckie od 31 lipca 1911 r.,
- 6) Sokole Drużyny Polowe od 1 lipca 1912 r.,
- 7) Drużyny Bartoszone od 1 lipca 1912 r.,
- 8) Drużyny Tow. im. Kościuszki od 1 lipca 1912 r.,
- 9) Drużyny Podhalańskie od 1 lipca 1912 r.

Wojskowi zawodowi, którzy ubiegają się o zaliczenie do wysługi emerytalnej czasu służby w jednej z powyższych formacji, lub organizacji wojskowych, powinni przedstawić wiarogodne dowody, stwierdzające dokładnie czas służby, odbytej w tych formacjach lub organizacjach.

W wypadku nieposiadania takich dowodów czasu tej służby może być stwierdzony w drodze zaświadczenia, potwierzonego co do prawdziwości dat, podpisami co najmniej dwóch wiarogodnych świadków. Świadczenie powinno w zaświadczeniu przytoczyć zarazem źródło posiadanych wiadomości. Podpisy świadków mają być urzędowo uwierzytelnione.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

73.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 25 stycznia 1927 r.

o nadaniu świadectwom ukończenia państwowych szkół rzemieślniczo-przemysłowych w Poznaniu i Bydgoszczy uprawnień przemysłowych, przewidzianych dla szkół przemysłowych w ustawie przemysłowej niemieckiej, obowiązującej na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego.

Na zasadzie § 129 ust. 5 i 6, § 131 ust. 2 oraz § 133 ust. 10 ustawy przemysłowej niemieckiej z dnia 21 czerwca 1869 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 245) w brzmieniu noweli z d. 30 maja 1908 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 356), zarządza się co następuje:

§ 1. Świadectwom ukończenia nauki w Państwowej Szkole Rzemieślniczej w Poznaniu albo w wydziale rzemieślniczo-przemysłowym Państwowej Szkoły Przemysłowej w Bydgoszczy nadaje się moc swia-

dektwa złożenia egzaminu czeladniczego w rozumieniu przepisów § 131 ustawy przemysłowej niemieckiej, a także moc uprawnienia do kierowania nauką rzemiosła w rozumieniu przepisów § 129 ustawy przemysłowej niemieckiej, o ile posiadacz świadectwa pracował przez 3 lata w rzemiośle, którego nauczaniem ma kierować.

§ 2. Państwowej Szkole Rzemieślniczej w Poznaniu oraz Państwowej Szkole Przemysłowej w Bydgoszczy nadaje się prawo dokonywania egzaminów na majstrów jednego z rzemiosł nauczanych w szkole, a egzaminy majsterskie, złożone w Państwowej Szkole Rzemieślniczej w Poznaniu lub w wydziale rzemieślniczo-przemysłowym Państwowej Szkoły Przemysłowej w Bydgoszczy, z zachowaniem zastrzeżeń, zawartych w ust. 10 § 133 ustawy przemysłowej niemieckiej, uznaje się za zastępujące całkowicie egzaminy majsterskie w rozumieniu przepisów § 133 ustawy przemysłowej niemieckiej.

§ 3. W świadectwach ukończenia jednego z wymienionych w §§ 1 i 2 rozporządzenia niniejszego zakładów naukowych należy umieścić następującą klauzulę:

„Na zasadzie § 129 ust. 6 i § 133 ust. 2 ustawy przemysłowej niemieckiej, obowiązującej na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego, oraz na zasadzie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, z dn. 25 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 9, poz. 73), świadectwo niniejsze posiada moc świadectwa złożenia egzaminu czeladniczego w rozumieniu przepisów § 131 ustawy przemysłowej niemieckiej, oraz uprawnienia do kierowania nauką rzemiosła w rozumieniu § 129, o ile posiadacz świadectwa pracował przez trzy lata w tym rzemiośle, którego nauczaniem ma kierować”.

§ 4. Na świadectwach odbycia egzaminu majsterskiego w jednym z zakładów naukowych, wymienionych w §§ 1 i 2 rozporządzenia niniejszego, należy umieścić następującą klauzulę:

„Na zasadzie § 133 ust. 10 ustawy przemysłowej niemieckiej oraz na zasadzie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, z dn. 25 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 9, poz. 73), świadectwo niniejsze zastępuje całkowicie świadectwo złożenia egzaminu na majstra w rozumieniu przepisów § 133 ustawy przemysłowej niemieckiej”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1926 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki